

Irena Kutyłowska

Motycz, woj. lubelskie

Informator Archeologiczny : badania 16, 213-214

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

warstwy zewnętrznej i w warstwie nakrywającej stwierdzono obecność okruchów węgla drzewnego, spopielenych kości, nie-licznych odpadków i odłupków krzemienych oraz skorup potłuczonych naczyń o wyglądzie wyrobów garncarskich z okresu neolitu, wczesnej epoki brązu, pełnej epoki brązu i /lub/ wczesnej epoki żelaza oraz początków średniowiecza. W warstwie poprzedzającej /tj. w górnych poziomach gleby pierwotnej/ okruchy węgla drzewnego, kawałki spopielenych kości i krzemienie trafiają się rzadko, a skorupy potłuczonych naczyń pochodzą bez wyjątku od naczyń o wyglądzie wyrobów garncarskich neolitu, wczesnej epoki brązu, pełnej epoki brązu i /lub/ wczesnej epoki żelaza. Na obrzeżu kopca od strony zachodniej stwierdzono istnienie południowego końca rowkowatego zagłębienia, w rzucie poziomym podobnego do zagłębienia odsłoniętych przy kopcu nr 1.

Wspomnieć należy, że podczas penetracji terenu stanowiska w wybierzysku, które zniszczyło warstwę zewnętrzną i nakrywającą kopca nr 4, oddalonego o około 35 m w kierunku na zachód od kopca nr 1, znaleziono dużą skorupę potłuczonego naczynia garnkowatego, średniościennego, z masy ceramicznej zawierającej domieszkę drobno- i średnioziarnistego piasku, zdobionego wzorem wklęsło wypukłym /płytko ryte pasma żłobków poziomych wykonanych wielozębnym narzędziem/, ze śladami obtaczania całkowitego. Cechy zewnętrzne tej skorupy przypominają wyroby garncarskie rozkwitu średniowiecza.

W łączności z badaniami kopców na stanowisku 1 pozostają poszukiwania powierzchniowe prowadzone na pograniczu wsi Mokre, Hubale i Żdanówek. Uzupełnieniem obrazu osadnictwa początków i rozkwitu średniowiecza są nowoodkryte ślady /ceramika, polepa, paleniska/ dwu rozległych osad: jednej - oddalonej o około 500 m na południowy wschód /SSE/ od cmentarza na stanowisku 1 w Mokrem, drugiej - oddalonej o około 1,5 km na wschód od cmentarza na stanowisku 1 w Mokrem. Zarejestrowano też zachowany kopiec /ongis 3 lub 4 kopce rozrzucone na przestrzeni około 100 x 50 m/, oddalony o około 1 km na północ od cmentarza na stanowisku 1 w Mokrem.

Materiały złożono w Zakładzie Archeologii Polskiej UMCS w Lublinie.

Badania będą kontynuowane.

NOTYCZ
woj.lubelskie

Uniwersytet Marii Curie-
Skłodowskiej w Lublinie
Zakład Archeologii Polskiej

Badania prowadziła dr Irena Kutylowska. Finansował WKZ w Lublinie. Drugi sezon badań. Grodzisko VIII-IX wiek adaptowane na nowożytnie fortalicjum /XVII-XIX w./.

Sezon badawczy miał na celu prześledzenie na majdanie grodziska zasięgu i charakteru wczesnośredniowiecznych warstw oraz pozyskanie materiałów zabytkowych, które pozwoliłyby bliżej datować nowożytnie fortalicjum.

Na majdanie założono wykopy badawcze o powierzchni 36 m², na zboczach wyniesienia cztery odkrywki sondażowo-geologiczne. Te ostatnie potwierdziły sztuczne wyprofilowanie wzgórza na nowożytnie fortalicjum. Natomiast wykopy badawcze wykazały, że długotrwała orka, erozje i prace ziemne związane z formowaniem fortalicjum w dużym stopniu zniszczyły na szczycie osadnicze i geologiczne nawarstwienia. Jak wynika z geologicznego profilu lessowego wzniesienia pierwotny poziom użytkowy plateau wzgórza był w partii centralnej wyższy o około 120-140 cm. Wykazywał dość duży spadek w kierunku zboczy oraz wczesnośredniowiecznego wału - na odcinku 20 m różnica poziomów dochodziła do 2,5 m. Obecnie w partii centralnej majdanu, tuż pod warstwą orną na głębokości 20-30 cm występuje czysty głębiny less.

Zachowane na obrzeżach majdanu warstwy wczesnośredniowieczne wyklinowują się w odległości około 10 m od partii centralnej obiektu.

Uzyskany dotychczas bardzo skromny nowożytny materiał zabytkowy wyklucza raczej funkcjonowanie tu trwałego obiektu mieszkalnego typu średniowiecznego gródka, a powstałe dużym nakładem pracy fortalicjum wiązać należy z funkcją militarną - być może okresowego obozu wojskowego /XVII-XIX w./.

Tegoroczne prace nie wnoszą zmian odnośnie chronologii i funkcji obiektu w stosunku do badań z 1980 roku. Nie przewiduje się kontynuacji badań.

Dokumentacja i zabytki znajdują się w Zakładzie Archeologii UMCS w Lublinie.

NOWINKA, gm. Tolkmicko
woj. elbląskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Pietrzak. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Ostatni sezon badań. Cmentarzysko płaskie kultury pruskiej /VI-VII w./.

Prace prowadzono na skraju cmentarzyska, w jego północnej części. Odkryto i wyeksplorowano kolejne obiekty oznaczone nr nr 149-163. Wśród nich obiekty nr nr 149, 151 i 160 były pochówkami końskimi. Nad grobami nr nr 149 i 155 znajdowały się ciałopalne groby jamowe, ludzkie; grób nr 160 był pozbawiony grobu ciałopalnego. Natomiast nad grobem nr 151 zalegały resztki stosu ciałopalnego, zaś ciałopalny grób jamowy ludzki przylegał do resztek stosu.